

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 27 August 2008 20:03 - Last Updated Sunday, 14 June 2009 07:07

இனவாதிகள் எதிர்த்தனர். 1929 இல் இந்திய மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்க முனைந்த போதும், தமிழ் சிங்கள தலைவர்கள் எதிர்த்தனர். மலையகத்தவர்கள் வறும் கபலிகளாக அடிமைகளாக தமக்கு சவேசெய்தபடி இருப்பதையே விரும்பினர். இதனைப் போன்றே பணிகள் மற்றும் தாழ்ந்த சாதிகளுக்குத் தொழிலாளர்க்கும் வாக்குரிமை வழங்குவதை தமிழ் சிங்கள தலைவர்கள் கட்டடாக எதிர்த்தனர்.

சி.டபிள்யு.டபிள்யு.கர்னங்கர 15.11.1928 இல் பாராளுமன்றத்தில் பசேமும் போது "இந்திய தொழிலாளர் இலங்கையின் நிரந்தர குடிகளமை மீழ்க்கிடந்து விடுவார். இந்தியர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதை எதிர்க்காதவர்கள் துரோகிகளே" என்றார். இதே போன்று "நான் கொழும்பில் வாழும் இந்தியர்களை விட தோட்டங்களில் வாழும் இந்திய கபலிகளைப் பற்றியே அஞ்சுகிறேன். இந்திய தொழிலாளிகாலை ஆறுமணிக் கு வலையைக் குப்போய் இரவா ஆறுமணிக் குதனது கபலிலனை க்குக்குத் திரும்புகின்றான்... நாட்டு நடப்புகள் என்ன திரியும்? ஆகவே அரசியல் விவகாரங்களில் வாக்களிக் குத் தகுதியும் அருகதையும் அவனுக்கு இல்ல" என்று 2.11.1928 இல் வீ.பி.எஸ். விக்ரமநாயக பாராளுமன்றத்தில் பசேனார். டபிள்யு.ஆர்.பி. பண்டாரநாயக 1930 இல் "இந்திய வரத்தகர்க்கும் தொழிலாளிக் குத் அரசியல் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டால் இன்னும் இருபது அல்லது முப்பது ஆண்டுகளில் அவர்களுடைய ஆதிக்கத்தில் நாம் வாழவண்ணே டிய நிலை ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, எங்களுடைய எதிர்கால வீயமே ஒரு பிரச்சினையாகிவிடும்" என்று நாம் எண்ணுவதில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை" அதே ஆண்டில் மீண்டும் அவர் "இந்தியர்க்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டால் இலங்கையர்களாகிய நாம் எம்முடைய நாட்டிலேயே அந்நியர்களாகிவிடுவோம்" என்றார். சரேபொன். அருணாசலம் "தோட்ட கபலிக் குக் கு வாக்குரிமை வழங்கக் கட்டாது என வாதிட்டார். தமிழ் சிங்கள தேசிய தலைவர்கள் மலையக மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதை ஒருமனதாக எதிர்த்தனர். பலாத்காரமாகவும் ஏமாற்றியும் நாடு கடத்திக் கொண்டு வரப்பட்ட மலையக மக்கள் அடிப்படையை வசதியற்ற நிலையில் வாழ்ந்தார்கள். நாட்டின் தேசிய வருவாயை சொந்த உழைப்பின் ஊடாக தந்து கொண்டு இருப்பவர்க்கு எதிராக இனவாதம் கொழுந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கியதைக் காட்டுகின்றது. காலனித்துவ பிரிட்சாரூக் குக் கால்களை துடத்தை துவிட்டபடி, தேசியத்தை இன அடிப்படையை எல்லகைக் குள் திரித்துவிடும் இந்த செயல், வெளவறே காலத்தில் ஒரே வடிவத்தில் வளர்ச்சி பெற்றது. இன்று பாலிக் குத் இதையே செய்கின்றனர். அன்று பண்டாரநாயக மட்டுமல்ல, தமிழ் சிங்கள இனத் தலைவர்களும் இந்த அடிப்படை நிலையைக் கொண்டிருந்தனர்.

1930 இல் இந்தியரே வெளியறே என்ற கோசம் உயர் வர்க்கத்துக்கு எதிராக

முன்வகைக்கப்பட்டது. பனோக்குவரத்து அமசைசர் 8000 பரேதைனது இலாககாவில் இரூந்து வளையறேமாறு ஒரு மாதநனோட்டில் கனொடுத்தார். 1939ம் ஆண்டு பனோக்குவரத்து துறையில் வலேசையெ்த 4000 பரேதை இந்தியாவுக்கு திரூப்பியனுப்பினர். 1931ம் ஆண்டு புள்ளிவிபரப்படி இந்தியத் தமிழர் 818 500 யாகும். இதில் 692 540 பரே தனோட்ட தொழிலாளர்கள் ஆவர். மிகுதியானனோர் பலவறே கட்டுமான பகுதிகளில் தனோட்டத்துக்கு வளையில் வலேசையெ்தனர்.

மலயைக மக்களுக்கு எதிராக இனவாதம் திட்டமிட்ட வகையில் தமிழ் சிங்கள தலவைர்கள் பிரசசாரம் செய்தனர். தமது அதிகாரத்துக்கு ஏற்பஇந்த இனவாத நடவடிககயை ஒரு அதிகார வடிவமாககினர். 1937 இல் கனண்டு வரப்பட்ட உள்ளுராட்சி தரேதல் சட்டம் மலயைக மக்களின் வாக்குரிமையை பறித்தது. உள்ளுராட்சி அமசைசராக இரூந்த எஸ்.டபிளயி.ஆர்.டி.பண்டாரநாயககாவே இச சட்டத்தகை கனண்டு வந்தார். இது ஆரம்பத்தில் தனோட்டதுறகைளில் இரூந்த ஐரனோப்பியருக்கு மறுக்கப்பட்டாலும், பின் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அதனேநரேம் இந்திய மல்தனத்தை பெரியளவில் கனண்டிரூந்தவர்களுக்கு பறிக் கப்பட்டவில்லை. இந்திய மல்தனம் பெரியளவில் இலங்கையில் இரூந்தது. 1945ம் ஆண்டு 750 இந்தியச் சனெடிகள் நிறுவனங்கள் 10 கனோடிரப்பாவங்கிப்பணத்தகை கட்டுப்படுத்துதனர். இவர்கள் உள்ளுர் கனன்களை கட்டுப்படுத்துதி மக்களை கனள்ளையடித்தனர். இவர்கள் மனொத்த வணிகத்தில் 90 சதவீ தத்தயையும், இடவைணிகத்தில் 60 சதவீ தத்தயையும், சில்லறை வியாபாரத்தில் 40 சதவீ தத்தயையும் தமது கட்டுப்பாட்டில் வதை திரூந்தனர். ஆனால் இந்த மல்தனத்தகை எதிர்த்து தசேயுத்தகை முன்வகைகவில்லை. மாறாக மல்தனம் மீ துள்ள வர்க்ககாதல் அதை பாதுகாகக இனவாதத்தகையே முன்வதை தனர். இந்தியா மல்தனம் உட்பட பிரிட்டன் மறறும் அனதைது மல்தனத்தகையும் தசேய மயமாகக கனோரிப் பனோராடுவதற்கு பதில், இனங்களைப் பிளந்து இனவாதத்தகையே தமிழ் சிங்கள தலவைர்கள் முன்வதை தனர். இது இன்று வரை பொதுவான ஒரு இனவாத அரசியலாக உள்ளது.

1938 இல் தனோட்ட தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமை மறுப்பு ஒரு சட்டமாக வந்தது. இததை தனொடர்ந்து 1939ம் ஆண்டு 2 25 000 இந்தியா வாக்காளர்கள் தனொகை 1943 இல் 168 000 யாக மாறியது. இலங்கையில் அரசாங்கம் சாரந்த பலவறே துறகைளில் 1936 இல் 36 சதவீ தம் இந்தியராக இரூந்தனர். இது 1939 இல் 19 சதவீ தமாகவும், 1941 இல் 12 சதவீ தமாகவும் மாறியது. தமிழருக்கு இன்று நடப்பது அன்று இந்தியா தொழிலாளருக்கு நடந்தது. ஆனால் அன்று தமிழ் தலவைர்கள் இதற்கு துனதை நின்றனர். மலயைக மக்களின் உழபைபை உறிஞ்சி வாழ்ந்த தசேய இனங்கள், அவர்களின் உழபைபின் மலலம் இலங்கையில் பல நிரந்தரமான கட்டுமானப்பணிகளில் சுரண்டிய பின்பு, அவர்களை

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 27 August 2008 20:03 - Last Updated Sunday, 14 June 2009 07:07

கவேலப் பட்டுத் தி தபுக் கியறியவும் மற்றைய இனங்கள் தயங்கவில்லை. 1939 படுக் குவரத்து அமைச்சராக இருந்த சரே. ஜோன். கொத்தலாவல 2500 மலையைத் தொழிலாளர்களைய படுக் குவரத்து துறையில் இருந்து துரத்தினார். தொடர்ச்சியாக மலையை மக்களைய படிப்படியாக வலையில் இருந்து நீக்குவது அதிகரித்தது. இதனால் அரசுத்துறையில் 26 சதவீதமாக இருந்த மலையைத் தொழிலாளர்கள் 1943 இல் 12 சதவீதமாக குறைந்தனர்.

1931 இல் இந்தியா வாக் காளர் தொகை 2.25 லட்சமாக இருந்தது. இது 1936 இல் 1.68 லட்சமாக குறைந்தது. அதனேரேம் மற்றைய இனங்களின் வாக் குரிமை 1931 இல் 10.5 லட்சத்தில் இருந்து 26.4 லட்சமாக அதிகரித்தது. 1940 இல் வாழ்விட தரிவு என்ற இனவாதச் சட்டத்தின் மூலம் 57000 மலையை மக்களின் வாக் குரிமை பறிக்கப்பட்டது. உண்மையில் மலையை மக்களின் உழைப்பை மலிவாக மற்றைய தேசிய இனங்கள் சூரண்பி கொழுக ஆசைப்பட்டன. ஆனால் அந்த மக்களுக்கு தேவையான உரிமையை வழங்க தயாராக இருக்கவில்லை. 1939ம் ஆண்டு இந்தியா பயிற்றுப்படாத இந்தியத் தொழிலாளர்களை வலியுறுத்துவதை தடை செய்த போது, இதையே நீக்கக் கோரி இந்தியா சினை குழுவில் இனவாத தலைவர்கள் முக்கியமானவர்களாக இருந்தனர். 1940 இல் இந்தியா சினை குழுவில் பி.எஸ். சினைநாயக்க, பண்டாரநாயக்காவும் முக்கியமானவராக இருந்தனர். இவர்கள் தான் சமகாலத்தில் இனவாதத்தை உச்சத்தில் தொடங்கியதுடன் அதை நிலைநிறுத்தினர். மலையைத் தலைவிரிவாக மலிவான உரிமைகள் அற்ற அரையடிமைக் காலிகளை இனம் கடந்து இறக்கவும், இனவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மலையைத் தலை பாதுகாக்கவும் என்ற இரட்டை நடவடிக்கையை பின்பற்றினர். என்.எம். பரேரோ 1937 இல் இந்திய தொழிலாளர்களை இறக்க குமதி செய்துவதற்கு லைசன்ஸ் வழங்குவதை நிறுத்திக் கோரி தீர்மானம் கொண்டு வந்த போது, 29 வாக் கு எதிராகவும் 5 வாக் குகள் ஆதரவாகவும் கிடந்தது. எதிராக வாக் களித்து இந்தியத் தொழிலாளர்களைய இறக்கக் கோரியவர்கள், சமகாலத்தில் வலியுறுக்கோரும் இனவாதத்தையும், வாக் குரிமையையும் பறித்தபடியே இதையே எதிர்த்தனர். 1948 இல் பிரஜாவூரிமையை பறித்தவர்களும், நாட்டை விட்டு வலியுறுக்கோரியவர்களும் இவர்களே. மலையை வாக் காளர் தொகைய படிப்படியாகவே இந்த பிரஜாவூரிமை பறிப்புக்கு முன்பே பலவற்றை இனவிரோத சட்டங்கள் மூலம் சரிந்து வந்தது.

ஆண்டு

வாக் குகள்

1921-24 13 000

1931 100 000

1936 145 000

1939 225 000

1943 163 000

1948 இல் 10 இலட்சம் மக்களின் வாக்குரிமை ஓரே நாளில் பறிக்கப்பட்டது. இனங்களை எதிரிடையாக நிறுத்திய இந்த இனவாத நிகழ்வு அடிப்படையில் மலதனத்தை காப்பற்றுவே கையாளப்பட்டது. இனங்களாகக் கிடையிலான மோதலை உருவாக்கியதன் மூலம், எலும்புகளை கைப்பற்றும் இனத் தீசிய யுத்தமாக இழிவாகக் கமுடிந்தது. அடிப்படையில் திருநாயின் சண்டைக்கு வழிகோலியது. இனவாதத் தை கட்டவிழ்த்து விட்ட பி.எஸ்.சனேநாயகர் 1947 இல் மலையைக் கைப்பற்றினார். இங்கு தனிவாகவே இனவாதம் மலதனத்தை பாதுகாக்கும் அடிப்படையில் எழுச்சிபெறுவதைக் காட்டுகின்றது. இதையே இன வரலாறு தொடங்கியுத்ததின் இன்றைய எல்லை வரையிலான விரிந்த தளத்தில், பரஸ்பரம் அரசியல் உள்ளடக்கமாக காணப்படுகின்றது. 1947 தரே தலின் பின்பு மலதனத்தைப் பாதுகாக்கப் போலிச் சூதந் திரத்தை பெற்றவர்கள், இனங்களை திட்டமிட்டபடியே பிளந்தனர். கட்சிகளும் தலைவர்களும் இன அடிப்படையில் உருவானார்கள். இன எதிர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிழைப்புவாதம், இனங்களை எதிர் நிலைக்கு தள்ளிச் சனென்றார். இந்த இனவாதத்தையே தமிழ் தலைவர்களும் கட்டாகச் செய்தனர். இதில் மூதலில் மலையைக் கைப்பற்றும் மலே தமது இனவாதத்தை கட்டவிழ்த்தனர். சிங்கள தமிழ் தலைவர்கள் மலையைக் கைப்பற்றும் எதிராக மின்று பிரதான மனிதஉரிமை மீறல் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தனர்.

1.1948 இல் ககொண்டு வந்த பிரஜா ஁ரிமசை் சட்டம்

2.1949 இல் ககொண்டு வந்த இந்தியா பாகிஸ்தான் பிரஜா ஁ரிமசை் சட்டம்

3.தரே தல் திருத்தச் சட்டம் மஐலம் மலயைக மககளின் வாககரிமயைபை பறித்தனர் .

இந்த பிரஜாவரிமசை் சட்டம் சிங்களவர஁ சிங்கப் பயெரகை் ககொண்டே ஁டயைளம் காண வழிவகூத்தது. ஁னாலம் மற்றயை இனங்களூககூ ஁து நிராகரிக் கப்பட்டது. 1895 லயேபே பிறப்பரிமயைபை பதிவு சயெயும் சட்டம் ககொண்டு வந்த நிலயில் , பிரஜாவரிமசை் சட்டம் இத஁ சாதகமாக் கியது. இந்த பிரஜாவரிமசை் சட்டத்த஁ ஜி.ஜி.பொன்னம் பலமும் , நசேயைாவும் , ஁ஸ்.சுந்தரலிங்கமும் ஁தரித்ததுடன் , பாராளுமன்றத்தில் மலயைக மககளூககூ ஁திராக இனவாதத்தகை் கக்கினர் . இந்த இனவாதத்துககூ கம்பளம் விரித்து ஁தவியதற் காக, சிங்கள இனவாதிகள் ஜி.ஜி.பொன்னம் பலத்துககூ மந்திரி பதவியை வழங்கினர் . இந்த பச்சை தூரகைத்த஁ ஁திர்த்தது "இன்று ஁வர்களூககூ நாளை ஁மககூ" ஁ன்று கஐறி சலெவ்நாயகம் கங்கிரஸ்சில் இருந்து பிரிந்து, தமிழ் ஁ரசூக் கட்சியை 1949 லயேபே தொடங்கினார் . மலயைக மககளின் வாககரிமயைபை ககோரி வந்த தமிழரசூக் கட்சியும் சலெவ்நாயகமும் 1956 இல் ஁தகை் கவைிட்டபண்டா-சலெவ் ஁ப்பந்தை கயைழைத்திட்டார் .

஁று தசேய இனத்த஁ மற்றயை இனத்தலவைர்கள் கஐட்டாக சதி சயெத்து மண்ணில்

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 27 August 2008 20:03 - Last Updated Sunday, 14 June 2009 07:07

இருந்தே பிடுங்கிய போது, அவர்கள் உரிமைகளற்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். வாக்குரிமை இருந்த போது அவர்களையே சூற்றி வந்த பாராளுமன்ற கதிரை அரசியல் கட்சிகளான தேசியவாதிகளும், இடது வடேமிட்டவர்களும் அந்த மக்களை நடுவீதியில் கைவிட்டனர். அந்த மக்களின் உரிமைக்காக போராடுவதன் மீலம், பாராளுமன்ற கதிரை கிடையாது என்பது உறுதியாகியது. இந்த நிலையில் முன்னைய தலைவர்கள் சம்பிரதாயப்பிரவமாக இதனை கண்டிப்பதுடன் தம்மை நிலைநிறுத்த முனைந்தனர். இனவாத அரசியலில் குளிர் காயந்தபடியே கதிரை வடேட்டையில் இறங்கினர். படிப்படியாக இடதுசாரிகள் இனவாத அரசியலில் தம்மை இனம்காட்டினர். இது இலங்கையின் இடதுசாரி வரலாறாக மாறிவந்தது. இதில் இருந்து இன்றாவரமீளவில்லை. இதற்கு சில விதிவிலக்குகள் இருந்த போதும், அது வளர்ச்சிபெற முடியாத அளவுக்கு இந்த இனவாதத்தை தெளிவாக வறே பிரித்து அதை அம்பலப்படுத்தி வரக்க அரசியலை சமீக மயமாக கவில்லை.